

Andreu Otero Triola, Inspector d'Ensenyament i Delegat territorial d'Educació a Girona

Homenatge a Joan Domènech

En Joan el vaig conèixer a Lloret de Mar, quan per feina jo hi treballava. Vaig coincidir amb ell quan era alcalde i director del col·legi públic Esteve Carles. En ell vaig trobar un home amb molt bona predisposició per tractar el tema del català a l'àmbit escolar quan eren uns moments difícils per utilitzar-lo a les aules. Recordo quan es va demanar que els professors catalans fossin els que ocupessin els primers cursos de preescolar i primària, cosa que va esdevenir complicada. I, tot i que a la seva escola hi havia una situació compromesa, ell la va saber resoldre amb responsabilitat professional gràcies a la seva rigorosa personalitat i tarannà afable. Bona feina Joan!

En aquell temps, entre reunions i trobades, el procediment per matricular-se a les escoles podia ocupar més d'un dia. En Joan, com a director de l'escola i com a alcalde de Lloret, sempre va mantenir una actitud positiva i engrescadora. L'objectiu era trobar escola per tots els infants. D'aquí en va sortir una relació personal propera que a la llarga es va convertir en una bona amistat. Aquest vincle va continuar també amb seus càrrecs posteriors, especialment el de delegat de Cultura de Girona i el de president de la Fundació Prudenci Bertrana, que varen propiciar encara més intercanvis, trobades i enriquiment personal.

M'agradaria destacar també la religiositat d'en Joan com un aspecte inclusiu i unificador. Encara recordo les felicitacions de Nadal que cada any m'enviava i en les que sempre s'acomiadava amb un vers escrit per ell. De fet, cada Nadal esperava els seus versos festius i sincers amb il·lusió i curiositat. Moltes gràcies, Joan!